

der vi sikkert alle, at Landbrugets egne Udøvere er Folk, der ikke skeler til 8 Timers Dagen, i alt Fald ikke i Sæsonen, hvor der er noget at bestille, og at Landbruget ogsaa for sine egne direkte beskæftigedes Vedkommende holder fornuftige Lønninger, jeg vil ikke sige prisværdige Lønninger, men saadanne Lønninger, som nu en Gang Rentabiliteten i Landbruget kræver og fastsætter det. Men saa snart Landbruget kommer ind paa at drive Produktion under mere fabrikmæssige Former, og det er som bekendt netop en Specialitet for det danske Landbrug, at det har begivet sig ind paa andres naturlige Omraade, saa ser vi disse stærke Teorier, navnlig de stærke Krav, der rettes til andre, først og fremmest til Fabriksindustrien, ganske forladt af Landbrugets egne Folk. Naar Andelsfabrikkerne betaler mere end tilsvarende private Industrier, naar Fællesforeningen gaar ind paa Anerkendelse af Fagforbundenes Monopol med Hensyn til Beskæftigelse af Fagforeningsmedlemmer, og naar Slagterierne betaler højere Løn og giver Afkald paa den Lønregulering, der ligger i Pristallet, saa er det alt sammen Udslag af en Bevægelse, som har gjort, at man roligt tør sige, der er et stærkt Misforhold mellem Landbrugets Ord og Venstres Ord med Hensyn til Lønnedsættelser, naar det gælder andre, og deres Handlinger, naar de selv optræder som industrielle Arbejdsgivere.

Det var blot en kort indskudt Bemærkning, jeg havde at gøre til det ærede Medlem Hr. Slebsager, fordi jeg tror, det er saa vigtigt i Venstres Bedømmelse af Industriens Kaar, at man fuldkomment er klar over, hvor store Vanskelighederne er, og naar man i sine egne Handlinger kan vurdere disse Vanskeligheder, skal man ogsaa tage dette med som et godt Direktiv om, hvorledes den anden Part, man kritiserer, er stillet.

Jeg gaar videre med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Triers Udtalelser, og her kommer jeg straks til et Kardinalpunkt, idet det ærede Medlem Hr. Trier udtalte, at han slet ikke skulde komme ind paa Tolden, lige saa lidt som der fandtes Antydning af Told i det Forslag, der er fremsat af Regeringen. Nu maa jeg tage dette som en Kompliment til mig selv: naar det ærede Medlem Hr. Trier ved, at jeg senere optræder paa Talerlisten, behøver han ikke at beskæftige sig med Tolden, jeg skal nok varetage Industriarbejdernes Interesser, det ved det ærede Medlem Hr. Trier, det forsummer jeg ikke paa rimelig og fornuftig Maade; og naar Socialdemokratiet her

i Dag gennem sin officielle Ordfører, delvis ogsaa igennem Forslaget fra Regeringen, fuldkomment har svigtet Industriarbejderne, fuldkomment fortiet deres Henvendelse, skal det i alt Fald komme frem fra min Side.

Spørgsmaalet Told, som det ærede Medlem Hr. Trier *ikke* berørte, skal jeg senere komme tilbage til. Men der fremkom fra det ærede Medlems Side et Par Bemærkninger af mere principiel Karakter, som jeg skal beskæftige mig ganske lidt med, fordi de kan blive af Betydning maaske ogsaa for Fremtiden. Det ærede Medlem tog sig nemlig af at haane Handelsbalanceteorien, det, at man baade af Hensyn til Valutaen og Beskæftigelsesgraden stillede Krav op om en gunstig, en positiv Handelsbalance. Jeg vil blot sige, at det skulde det ærede Medlem være lidt varsom med; thi hvis der er et Parti, der har skudt Handelsbalancesympunktet i Forgrunden i den snart aarelange Valutadiskussion, vi har haft, er det sandelig Socialdemokratiet. I alle de Forslag, der har været fremme fra Socialdemokratiets Side, har det vrillet med Importbegrænsningsforslag og -foranstaltninger, Importregulering. Det kulminerede i det Raad, der i sin Tid skulde træffe Afgørelse af, hvad der skulde importeres her til Landet. Det er alt sammen Ting, der viser, at Socialdemokratiet — og deri var man fra den Side i alt Fald enig med os fra konservativ Side — lagde i meget stor Grad Vægt netop paa Handelsbalancesympunktet.

Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem siger, at nu har vi haft den glimrende Handelsbalance, som vi har haft i Aar, og alligevel viser det sig, at Forholdene er i saa høj Grad slette for os alle sammen; men det kommer lidt an paa, hvordan en saadan gunstig Handelsbalance er fremkommet. Den gunstige Handelsbalance, som vi nu har den tvivlsomme Ære at kunne tilskrive os, er fremkaldt, eller jeg kan godt sige fremtvunget, ved fuldkommen kunstige Midler, fordi Socialdemokratiet svigtede sine egne Krav, sine egne Teorier, sit eget Princip og under Hr. Madsen-Mygdals Ledelse gik ind i en Valutaordning, der overlod Valutaens Sanering udelukkende til banktekniske Midler. Naar man kvæler gennem en Kreditindskrænkningspolitik uden Lige Erhvervslivet, alt Forbrug og Produktion, saadan som det er blevet kvalt i dette Land ved en Kreditindskrænkningspolitik med banktekniske Midler, faar man selvsagt en paa Papiret gunstig Handelsbalance, der er en Genspejling af, at Købeevnen, Beskæftigelsesgraden, hele Samfundet er skaaret ned, er lammet i stor